

РЕШЕНИЕ

№ 5604

гр. София, 06.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7248** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от АПК.

Обазувано е по жалба на [фирма] срещу Ревизионен акт №Р-22220620002506-091-001/ 16.02.2021 г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и В. В. П. – ръководител на ревизията, с който са установени задълженията за годишен и авансов данък за доходи от дейност като ЕТ по ЗДДФЛ за 2017г., 2018г. и 2019г. и задълженията за ДДС по реда ЗДДС за данъчни периоди от м. 10.2017г. до м. 12.2019г., потвърден с РЕШЕНИЕ №735 от 10.05.2021г. на Директора на дирекция „ОДОП“.

По изложените в жалбата съображения се моли да се отмени РА, ведно с потвърждаващото решение. На първо място се твърди, че неправилно са интерпретирани вътрешните бизнес процеси и начина на документиране на продажбите. Твърди се и че ревизиращият екип не е събрал всичките относими документи. Допълва се, че са нарушени грубо основни принципи в ДОПК като принципът на законност в чл.2, ал.1 от ДОПК и принципът на служебното начало по чл.5 от ДОПК. Визира се се, че няма допълнителна информация за други продажби с наложен платеж. Прави се довода, че не са отчетени спецификите на продажбата чрез наложен платеж. С оглед изложеното е посочено, че ако беше направена справка на отчетените чрез ФУ продажби и тези чрез „Е.“ – щеше да се установи, че няма достигнат оборот от 50 000лв.. С оглед изложеното по направените твърдения за незаконосъобразен и необоснован РА- се моли за неговата отмяна, ведно с

потвърждаващото решение.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Д.. Претендират се разноси по списък на л.211.

Ответникът, чрез юрк.М., оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА СЛЕДНОТО:

Жалбата е от адресат на акта, в срок, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В производството пред ответника:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220620002506-020-001/ 04.05.2020г., връчена по електронен път на 11.05.2020г., е възложена ревизия на Ц. Г. Д. с [фирма] за определяне на задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за дейност като едноличен търговец за периодите от 01.01.2017г. до 31.12.2018г. и по ЗДДС за периодите от 29.10.2017г. до 31.12.2019г.. Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22220620002506-020-002/ 05.08.2020г. е определен срок за завършване на ревизията 09.10.2020г.. С последваща Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220620002506-020-003/ 02.10.2020г., в обхвата на ревизията е включено и определяне на задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за дейност като едноличен търговец за 2019г.. Всички заповеди са издадени от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С., оправомощена на основание чл.112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22220620002506-092-001/17.12.2020г., връчен по електронен път на 20.01.2021г.. Не е подадено писмено възражение срещу констатациите в доклада.

Ревизията приключва с РА №Р-22220620002506-091-001/ 16.02.2021г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и В. В. П. – ръководител на ревизията. С него са установени задължения за довносяне в размер на 74 474,84 лв., в т.ч. за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за доходи от дейност като ЕТ - в размер на 22 865,60 лв. и лихви за просрочие 3 851,29 лв. и за ДДС - в размер на 39 833,18 лв. и лихви 7 924,77 лв. РА е връчен по електронен път на 17.02.2021г..

Извършените в хода на ревизията процесуални действия и събраните доказателства са подробно описани в РД, който по смисъла на чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА

С протокол от 03.06.2020 г. към доказателствения материал на ревизията са приобщени всички събрани документи, справки и писмени обяснения, представени при извършена проверка (ПУФО) на Е. И. Х., обективирана в Протокол №П-22221418195061-073-001/ 22.07.2019 г.

На основание чл.37, ал. 3, чл. 53 и чл.56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено ИПДПОЗЛ от 15.05.2020г., в отговор на което, с писмо с вх.№74-03-99#2/ 24.06.2020г. са представени документи и писмени обяснения.

На основание чл.45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], за която е съставен ПИНП №П-29002920082311-141-001/ 30.09.2020г..

Извършено е посещение и в счетоводството на едноличния търговец, обективирано в Протокол №1754528/05.10.2020г..

Въз основа на събраните доказателства е установено, че Ц. Г. Д. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ. Същата, съгласно чл. 1, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ), има регистрация като ЕТ с наименование „Р. – ЦД – Ц. Д.“. ЕТ е вписан в

Търговския регистър (ТР) на 13.08.2008г..

Констатирано е също, че както ФЛ, така и ЕТ не са регистрирани по ЗДДС през ревизираните периоди. С подадени ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ е декларирано, че лицето извършва патентна дейност – търговия на дребно. Има два регистрирани ЕКАФП в обект - билкова аптека „Розмарин“ в [населено място], [улица].

Органите по приходите са формирали констатации, че ревизираното лице, в качеството си на ЕТ, е организирано и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството (ЗСч), счетоводните стандарти и утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан. Посочили са, че формата на счетоводството осигурява синхронизирано хронологично и систематично (аналитично и синтетично) отчитане за получаване на вярна и честна картина за имущественото и финансовото състояние на предприятието. Годишният финансов отчет е изготвен в съответствие с изискванията и принципите, залегнали в чл. 4 от ЗСч.

С Протокол №П-22221418195061-073-001/ 22.07.2019 г. за извършена проверка на лицето Е. Х. И., е установено, въз основа на предоставена от [фирма] информация, че за 2017г. са изплатени суми от наложени платежи и пощенски парични преводи общо в размер на 41 652,80 лв. във връзка с изпращане от проверяваното лице на пратки със стоки – билки.

В отговор на връчено при проверката ИПДПОЗЛ Е. И. Х. е представил писмени обяснения с вх. №31160/ 03.12.2018 г., в които е посочил, че получените суми от наложени платежи за периода 2017г. – 2018г. не са негов личен доход. Заявил е, че не извършва търговска дейност и няма регистриран електронен магазин, а е работник в билкова аптека, която изпраща на своите клиенти билки посредством куриерското дружество „Е. Е.“. В подкрепа на твърденията си е представил декларация от Ц. Г. Д., според която той е служител в [фирма] и в това си качество е изпращал и получавал пратки с наложен платеж от името и за сметка на търговеца. Съгласно справка за актуално състояние на действащи трудови договори към 28.11.2018г., Е. И. Х. е назначен по трудов договор в предприятието на ЕТ от 01.02.2007 г., на длъжност „опаковач“.

По отношение на Е. И. Х. е установено, че е местно физическо лице с адрес за кореспонденция и адрес по чл. 8 от ДОПК в [населено място], ул. „Ц. Ш. №49, ет. 1, ап. 8. Няма регистрация като ЕТ, нито по ЗДДС. За процесните периоди не е подавал декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ.

На следващо място, в хода на ревизията, в отговор на връчено ИПДПОЗЛ, Ц. Д. е представила писмени обяснения, според които извършва търговска дейност в билкова аптека. Билките, сиропите и мехлемите, които продава, се приготвяли лично от нея, за което притежава фармацевтично образование и съответните разрешителни. За периода 2017 – 2018г. не е извършвала търговия през интернет платформа. За популяризиране на дейността си е предприела действия за създаване на интернет сайт, който не бил довършен и не заработил. Продуктите са продавани в аптеката или са заявявани по телефона, съответно изпращани чрез [фирма]. Заплащането е извършвано в брой или чрез наложен платеж. Посочила е, че при получаване на сумите от куриера се е издавал касов бон за продажбата. Клиентите били български физически лица, а продажбите - само на територията на страната. Пояснено е, че крайната цена се формира на база на вложените материали. За всеки продукт има различно съотношение на вложените билки. Цената на продуктите зависела от

доставната цена на вложените билки, грамажа и вложените материали (опаковки, етикети и др.).

Въз основа на допълнително поискана информация от [фирма] за Ц. Г. Д., като физическо лице и в качеството ѝ на [фирма], както и за Е. И. Х., при ревизията е установено, че нито едно от двете лица не е имало сключени договори с куриерското дружество. Последното няма информация за тяхна банкова сметка, преводите са осчетоводявани на общо основание по разчетна сметка. Представената от куриерското дружество информация е за всички изплатени парични преводи по пратки, изпратени преди и след началото на периода на проверката, включително номер и дата на товарителницата, имена и адрес на получателите на пратките, суми на наложените платежи и пощенските парични преводи, получател на сумите, дата на получаване на сумите от наложените платежи и пощенските парични преводи и други данни.

Установени са получените чрез [фирма] суми от наложени платежи и пощенски парични преводи за всеки от ревизираните периоди. Общият размер е 177 549,88 лв., а общият брой на извършваните доставки е 1 776.

Установено е, че тези суми значително превишават декларираните приходи от дейността на ЕТ. Направен е извод, че Ц. Г. Д. с [фирма] не е декларирала в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ всички реализирани приходи от дейността си.

Органите по приходите са анализирали регистрираните чрез ЕКАФП обороти от извършени продажби съгласно данни от подадените Z-отчети и сторно бележки (основанието за издаване на последните не е оспорено, доколкото към тях са били приложени съответните фискални бонове) в съпоставка с изплатените суми от пощенски парични преводи и наложени платежи. В таблична форма на стр. 8-10 от РД са установени размерите на тези неотчетени приходи по месеци за целия ревизиран период като разлика между brutните размери на получените суми чрез куриерското дружество и регистрираните чрез ЕКАФП продажби. Във връзка с констатациите и изводите по прилагането на ЗДДС, от м. 10.2017 г. до края на ревизирания период, от общия размер на получените суми по месеци е приспаднал дължимия ДДС, за който е прието, че е включен в цената в продаваните стоки.

В резултат на този подход ревизиращите са установили следните размери на приходи от дейността като едноличен търговец, за които е прието, че не са отразени като такива в подадените ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ: за 2017 г. - сума в размер на 66 179,97 лв., за 2018 г. - сума в размер на 76 451,95 лв. и за 2019 г. - сума в размер на 112 039,78 лв.

Предвид размерите на така установените неотчетени приходи, които самостоятелно и заедно с отчетените чрез ЕКАФП, надвишат 50 000,00 лв., съответно установените обстоятелства за задължителна регистрация по ЗДДС, е направен извод, че жалбоподателката е следвало да декларира получените доходи и да формира данъчен финансов резултат съгласно Приложение №2 на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за всеки от ревизираните периоди.

Въз основа на констатациите при проверката, в счетоводството на едноличния търговец, органите по приходите са приели, че отчетените от търговеца разходи следва да бъдат изцяло признати за данъчни цели. Допълнително е установено, че търговецът няма счетоводен и данъчен амортизационен план, поради което няма и отчитани разходи за амортизации. Не се твърдят и не се доказват други съпътстващи разходи, свързани с продажбите, извън отчетените и декларираните. Освен това, предприятието на ЕТ не е разполагало с банкова сметка, поради което, за целите на

определяне на счетоводния, съответно данъчния финансов резултат, са взети предвид единствено получените по гореписания начин нетни приходи от продажби на стоки, за които е прието, че не са отчетени съгласно разпоредбите на счетоводното законодателство.

В резултат на тези констатации и изводи и доколкото произходът на приходите е бил известен, на основание чл. 78 от ЗКПО органите по приходите са установили счетоводен финансов резултат на ЕТ за всеки от ревизираните периоди, който са коригирали в увеличение с горепосочените суми, представляващи неотчетени приходи от продажби на стоки (билки). В тази връзка с РА са установени допълнителни задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за 2017 г. – дължим данък в размер на 6 362,10 лв. и лихви в размер на 1 808,61 лв.; за 2018 г. – дължим данък в размер на 6 925,19 лв. и лихви в размер на 1 265,19 лв. и за 2019 г. – дължим данък в размер на 9 576,31 лв. и лихви в размер на 776,81 лв.

В частта по прилагането на ЗДДС и въз основа на гореописаните констатации и изводи, органите по приходите са посочили, че за реализираните от м.01.2017 г. до м.09.2017 г. доходи от продажби на стоки чрез куриерски пратки в размер, посочен по-горе, както и от стационарния обект (аптека „Р.“) в размер на 55 505,80 лв. съгласно разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, в редакцията на разпоредбата, в сила до 05.12.2017г., лицето е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в 14-дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнат оборотът от 50 000,00 лв., което не е изпълнено.

Посочили са, че на основание чл. 102, ал. 3 от ЗДДС, за определяне на данъчните задължения на лицето, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че дължи данък за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. Установено е, че Ц. Д. не е изпълнила описаните задължения, съответно дължимият данък не е бил начисляван, деклариран и внасян в съответствие с изискванията на чл. 82, ал. 1 и чл.86 от ЗДДС.

Поради това, за установяване на задълженията по ЗДДС е приложена разпоредбата на чл. 102, ал. 3, т. 2 от закона и за всеки от ревизираните периоди, в съответствие с нормата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, с РА е начислен ДДС по отношение на стойността на реализираните продажби, в т. ч. регистрирани чрез ЕКАФП в търговския обект - билкова аптека и чрез доставки на стоки (билки) чрез куриерското дружество.

Установени са задължения за ДДС са в размер на 39 833,18 лв., като за невнасянето му в законоустановените срокове са начислени лихви за просрочие в размер на 7 924,77лв.

С оглед изложеното е постановен оспорения РА.

Ответникът с потвърждаващото РЕШЕНИЕ №735 от 10.05.2021г. е отхвърлил жалбата. Не са споделени доводите, че няма укрити доходи. Ответникът е посочил, че предмет на оспорване са изводите на органите по приходите за това, че при осъществяване на търговската си дейност [фирма] не е отчитал всички реализирани приходи от продажби на билки, билкови смеси, мехлеми, извършвани чрез куриерски доставки с наложени платежи и пощенски парични преводи. В резултат на това е декларирал задължения за заплащане на патентен данък, вместо да формира годишна данъчна основа по чл. 28 от ЗДДФЛ, съответно да заплати дължимия данък за доходите от дейността си като едноличен търговец по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за всеки

от ревизираните периоди. Аналогично на това, в частта по ЗДДС, предмет на спор е формирането, към данъчен период м. 10.2017 г. на предвидения в чл. 96, ал. 1 от ЗДДС облагаем оборот за задължителна регистрация по закона, съответно произтичащите от неподаденото в срок заявление за регистрация, задължения за ДДС, установени по реда на чл. 102, ал. 3, т. 2 с.з.

Приел е, че изводите за осъществяване на посочените фактически състави на съответните норми на ЗДДФЛ и ЗДДС са обосновани от преценката на следните обстоятелства:

Посочено е, че през периодите от 01.01.2017г. до 31.12.2019г. чрез [фирма] са изпращани пратки и получавани суми от наложени платежи и пощенски парични преводи. Броят на пратките и размерът на изплатените суми е определен въз основа на предоставени от куриерското дружество справки за това. Броят на пратките за посочения тригодишен период е 1 776, а общият размер на изплатените суми е 177 549,88 лв..

Въз основа на това ответникът е приел, че данните безспорно показват, че се касае за доходи, реализирани от извършвана търговска дейност, системно и по занятие, по смисъла на чл. 1 от ТЗ. Органите по приходи са причислили тези доходи към тези от дейността на Ц. Д. с [фирма]. Фактическите основания за този извод се основават на отразения в справките предмет на доставките, които съответства на предмета на дейност на едноличния търговец. Последният е относително специфичен, доколкото не представлява препродажба на закупени от други търговци стоки, а предполага използване на специална квалификация, познания и умения за производството/приготвянето на билковите смеси, мехлеми, сиропи, с каквито е безспорно установено, че жалбоподателката разполага. Това се установява от писмените ѝ обяснения при ревизията, както и от публично оповестеното в интернет, чрез включване в каталози за доставчици на фармацевтични продукти и хранителни добавки, на данни за дейността като фармацевт и билкар, обхвата на действие на предлаганите от нея продукти, телефон за връзка. Изводът за получаване на доходите, именно от ЕТ, е обоснован с обстоятелството, че общият критерий, въз основа, на който са идентифицирани пратките, съответно установени изплатените от куриерското дружество във връзка с тях суми, е лицето, което е идентифицирано като изпращач на пратките, съответно получател на сумите по наложените платежи и пощенските парични преводи, а именно Е. И. Х.. Това лице е било назначено и е полагало труд по трудов договор в предприятието на ЕТ, на длъжност опаковач през целия ревизиран период, а и в значителен период от време (около 10 години) преди това. От писмените му обяснения, дадени

при извършената му преди ревизията проверка /ПУФО/, както и от писмените обяснения на самата жалбоподателката, се установява и обстоятелството, че трудовите му задължения са включвали опаковане и изпращане на пратки по заявки на нейни клиенти, давани по телефона, съответно получаване на сумите от плащанията за тях чрез куриерското дружество. Всички суми по процесните наложени платежи и пощенски парични преводи са изплащани в брой, което съответства на установеното при ревизията обстоятелство, че [фирма] няма банкова сметка. В обобщение, както при извършената преди ревизията проверка на Е. И. Х., така и от гледна точка на представените при ревизията писмени обяснения от жалбоподателката, не се отрича фактът на извършване на търговска дейност – продажба на билки и билкови продукти, приготвени от Ц. Д. чрез [фирма], по заявки, направени по телефон от нейни клиенти чрез единствения назначен работник по трудов договор в предприятието на нейното ЕТ – Е. И. Х..

Касателно твърденията в жалбата, че не било сигурно и безспорно установено, че Е. И. Х., за когото е предоставена информацията от [фирма], е едно и също лице с назначеното по трудов договор при ЕТ, -същите са приети за несъстоятелни. Също представената нова декларация от Е. И. Х. е коментирана, че лицето не само не отрича, а потвърждава, че от името и за сметка на работодателя си [фирма] за периода от 2013 г. до 2019 г. е изпращал и получавал пратки чрез куриерска служба „Е.“, съответно е извършвал разплащания. В доказателствата, събрани в хода на ревизията, този факт също е потвърден. Посочено е, че в новата декларация Е. И. Х. е уточнил също, че едновременно с това е „изпращал пратки и е получавал и наложени платежи по тях от името и за г-н П. Д., съдружник във фирма „Д. М.“ /цит./.

Допълнено е, че в писмените обяснения на куриерска служба [фирма] с вх. №2068/21.01.2019 г. регистъра на НАП П. – офис П. е посочено, че лицето Е. И. Х. е идентифицирано с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] телефон за контакт 02/9547380. При съпоставка на данните е видно, че посоченият пред куриера ЕГН на Е. И. Х. съвпада с ЕГН на служителя със същото име, нает от ЕТ, а адресът: [населено място], [улица] всъщност адресът на аптеката на [фирма]. Посоченият пред куриерската служба телефонен номер от Е. И. Х. е всъщност телефонен номер на [фирма], за който ЕТ е подало информация в НАП и това обстоятелство се потвърждава от данните в ИС на НАП.

На второ място, от събраните по преписката доказателства безспорно е видно, че идентифицираното в справките на куриерското дружество лице Е. И. Х. е бил служител в [фирма] за всички ревизирани периоди и е извършвало действия по изпращане и получаване на пратки /билки и билкови продукти/ и парични преводи от името и за сметка на ревизирания търговец чрез куриерска служба [фирма]. Тези обстоятелства непротиворечиво и последователно се потвърждават както от регистъра на трудовите договори в ИС на НАП, така и от собственоръчно подписаните от Е. И. Х. декларации и заявления, съответно от справките и писмените обяснения на куриерското дружество. Т.е. наличието на правна връзка между ЕТ, Е. И. Х. /като служител на този ЕТ/, и доставките на билки и билкови продукти, съответно разплащанията за тях, извършвани от лицето Е. И. Х. чрез куриер, е безспорно установена. Освен това, отразеният в справките на [фирма] специфичен предмет на доставките напълно съответства на предмета на дейност на едноличния търговец. Тази дейност, както вече като беше посочено по-горе, може да се осъществява само при наличие на ценз и разрешителни за това, а в случая само ЕТ е субектът, който е разполагал с такива. Също така, в Протокола от ПУФО на Е. И. Х. е посочено, че от това лице е подадено заявление, в което то изрично посочва, че получените суми от наложен платеж не са негов доход.

Прието е, че да се твърди, че Е. И. Х. като служител на [фирма], извършващ от името на ЕТ и за негова сметка търговска дейност с билкови продукти, е **различен** от Е. И. Х., посочен в справката на куриерска служба като извършващ дейност със същите продукти, е неубедително и неподкрепено с каквито и да било доказателства. Напротив, от наличните по преписката доказателства може да се обоснове извод, че правният ефект от дейността с такива стоки, извършвана от Е. И. Х. в качеството му служител на ЕТ, настъпва в патримониума на ЕТ.

Решаващият орган е приел, че този извод на органите по приходите не се опровергава и от соченото обстоятелство в новата декларация на Е. И. Х., приложена към жалбата, а именно, че освен по отношение на [фирма] Е. И. Х. е „изпращал пратки и е получавал и наложени платежи по тях от името и за г-н П. Д., съдружник във ф. „Д. М.“ /цит./.

На първо място, тази декларация е представена едва с жалбата до

директора на дирекция ОДОП С. и съдържа изгодни за ревизираното лице факти. Ако соченото в нея е вярно, не е имало пречка обаче то да бъде заявено още в хода на ревизията. Това не само не е сторено, но напротив - при проверката на Е. И. Х., въз основа на писмените му обяснения и представените доказателства, е потвърдено само и единствено, че той е изпращал пратки на жалбоподателката и е получавал суми в брой по наложени платежи и пощенски парични преводи чрез куриерското дружество, при изпълнение на трудовата си дейност в търговското предприятие на Ц. Д..

Освен това т.нар. ф. „Д. М.“ не е идентифицирана в новата декларация, приложена към жалбата, по никакъв начин – нито с ЕИК, нито с правноорганизационна форма. При служебна справка в Търговския регистър към Агенцията по вписванията настоящата инстанция установи, че е налице само един субект с такова търговско наименование [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Това дружество е регистрирано в ТР на 30.08.2019г., т.е. в края на ревизираните периоди и освен това е с предмет на дейност ресторантьорство и хотелиерство. В регистрите на НАП посочената от дружеството основна дейност пък е търговия на дребно с хранителни продукти. Видно е, че този профил не кореспондира на идентифицираната от справките на Е. търговия с билки и билкови продукти, за която освен всичко друго се изисква и разрешение.

Визирано е, че видно от ИС на НАП лицето Е. И. Х. никога не е било служител на [фирма], нито съдружник или представляващ. Следователно не се установява никаква правна връзка между Е. И. Х. и [фирма]. Доказателства за противното не са ангажирани от жалбоподателката.

Посочено е, че видно дневниците за покупки и продажби по ЗДДС на [фирма] за периодите от регистрацията му на 30.08.2019г., до 31.12.2019 г. /края на ревизираните периоди в настоящата ревизия/ това дружество е декларирало само 7 покупки на обща стойност 313 лв. с предмет печат, удостоверение, консумативи, гориво и оборудване, съответно продажби на дребно само и единствено през период м.12.2019 г. на обща стойност 541 лв.. Нито по предмет, нито по стойност, нито по време е налице връзка и съответствие на дейността на [фирма] с производството и търговията с билки и билкови продукти за ревизираните в настоящото производство периоди и на посочената в РА стойност.

Не на последно място, решаващият орган е намерил за

неоснователни и неподкрепени с доказателства възраженията в жалбата за частично дублиране на допълнително установените с РА задължения за ДДС, доколкото такива според лицето са били начислени във връзка с издадените Акт за регистрация №220422003278212/02.11.2020г. и наложената санкция с Наказателното постановление №550375-О57839/08.12.2020 г. За пълнота на изложението следва да се посочи, че проверката за наличие на основание за регистрация по ЗДДС в случая е извършена въз основа на представени от самото задължено лице документи и е по повод на подадено от него заявление за регистрация на база достигнат оборот, деклариран от самия търговец. С Акта за регистрация обаче не се определят задълженията за данъци въз основа на данни и доказателства за неотчетени по установения ред продажби на стоки, нито се събират допълнителни доказателства от трети лица. Подобни действия се извършват само в хода на ревизия и такива задължения се установяват само с ревизионен акт, както е сторено и в настоящия случай.

С оглед изложеното е постановено решението, с което е потвърден РА.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е разпитан Е. Х., който потвърждава, че е работил единствено и само за жалбоподателката и е използвал за което услугите на куриерска фирма „Е.“. Не споделя да е работил за периода за друг субект, за което и съответно не се представят никакви писмени доказателства, ако има/ трудов договор, регистриран, граждански договор, данни за изплащани и декларирани възнаграждения по същия и т.н./, не изнася данни да е изпращал от друго име конкретни пратки, а напротив споделя, че е изпращал само пратки с билки, както и подробно описва различните етапи на трудовия му процес.

ИЗСЛУШАНО Е И ЗАКЛЮЧЕНИЕТО на вещото лице М. Н., което съдът напълно кредитира, тъй като не се отличава от констатациите на органите по приходите.

С оглед гореизложеното СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:

Оспореният РА е издаден от надлежни органи – съгласно чл.119 ДОПК - от органа, възложил ревизията и от органа, който я е

извършил.

В производството не са допуснати процесуални нарушения включително съществени такива.

Правилно е приложена материално-правната норма, доколкото установените факти следват от писмени доказателства /потвърдени и от закл. на в.л./- справките за извършени продажби и реализирани приходи, на „Е.“. Събраните пред състава гласни доказателства от лицето Е. Х., допълват установените обстоятелства чрез писмените доказателства. Защитна и недоказана остава тезата, че това лице е изпращало чрез „Е.“ пратки и за друг търговец, както и че работещият Х. на трудов договор към РЛ не е идентичен с лицето Х., подател на пратките. В тази връзка са изложени подробни съображения от ответника в потвърждаващото му решение, които напълно се споделят; Разпитаният пред съда Е. Х. Т. е работил единствено за РЛ през периода, доколкото има регистриран трудов договор. При разпита си лицето описва подробно задълженията си -основно да изпраща пратките с билки чрез „Е.“. Лицето е било служител на ЕТ, който е разполагал с разрешително за направата на съответните продукти, поради което не може да се приеме, че тези продукти са изработвани и изпращани от името на друг субект, за което няма никаква обективна следа /напр.граждански договор с другото дружество, разрешително за билкови продукти и т.н./. Ето защо правилно ответникът е приел, че работникът Е. Х., изпращайки билките на РЛ, извърша действия, които рефлектират в патримониума на този субект. На фона на изложеното, обосновано е прието, че няма никакви данни Е. Х. да е изпращал билкови смеси за П. Д., съдружник в „Д. М.“.Тези изводи се гледат и на анализа на дейността на това дружество- същото е регистрирано в ТР на 30.08.2019г., което е в края на ревизираните периоди и има друг предмет на дейност - ресторантьорство и хотелиерство. Посочи се, че няма разрешително за приготвяне на билкови смеси, няма служител Е. И. Х., поради което изложеното твърдение на представляващата РЛ в декларацията ѝ пред ответника – е защитна теза, която най-вече не се и потвърждава от разпитания свидетел Х.. Обосновано ответникът е посочил за [фирма], че за периодите от регистрацията му на 30.08.2019г., до 31.12.2019г. /края на ревизираните периоди в настоящата ревизия/ от дневниците му за покупки, има деклариран само 7 покупки на обща стойност 313лв. с предмет печат, удостоверение,

консумативи, гориво и оборудване, съответно продажби на дребно само и единствено през период м.12.2019г. на обща стойност 541лв.. В тази връзка напълно логична е крайната констатация, че нито по предмет, нито по стойност, нито по време е налице връзка и съответствие на дейността на [фирма] с производството и търговията с билки и билкови продукти за ревизираните периоди и на посочената в РА стойност.

Към всичко изложено следва да се имат предвид и констатациите на вещото лице, които не опровергават, а напротив потвърждават изводите в РА.

Вещото лице е посочило, че за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2019г. общият брой на реализираните доставки извършени с куриерска фирма „Е.“ е 1 776, като плащането с наложен платеж е по 1613 от тези доставки. От жалбоподателя не са представени дубликат на фискални бонове за отчетени суми към момента на изпращането на стоката, поради което вещото лице не установява и отчетени суми от наложени платежи към момента на изплащане на сумите от „Е.“. По данни от „Е.“ основанието за плащане от клиента е наложен платеж /събран на адрес/ изплатен на адрес/.

Няма плащания по банков път от „Е.“ на ЕТ „Р. - ЦД - Ц. Д.. На въпроса дали за същия период е налице отчитане на едни и същи продажби за доставки на пратки с наложен платеж и такива, за които е бил издаден касов бон- вещото лице не дава отговор, защото няма информация.

Следва да се има предвид, че на въпроса „Колко от пратките с наложен платеж са били отчетени от Е[АП два пъти - един път във фискалния касов апарат и втори път в регистрите на НАП, с данните постъпили от „Е.“ за едни и същи доставки? –вещото лице отговаря, че **не се установява отчитане на пратки - два пъти** - веднъж във фискалния касов апарат и втори път с данните от „Е.“ за едни и същи доставки.

Допълнено е, че съгласно Решение № 735/10.05.2021г. установените размери на неотчетените приходи по месеци за целия ревизиран период представляват разлика между брутните размери на получените суми чрез куриерското дружество и регистрираните чрез ЕКАФП продажби. Във връзка с констатациите по прилагането на ЗДДС, от м.10.2017г. до края 31.12.2019г., от общия размер на получените суми по месеци е приспаднал дължимия ДДС, за който е прието, че е включен в цената на продаваните стоки.

Следователно правилен е изводът в РА, че получените чрез [фирма] суми от наложени платежи и пощенски парични преводи за всеки от ревизираните периоди имат общ размер от 177 549,88 лв., а общият брой на извършваните доставки е 1 776.

Следователно – правилна е правния извод, че Ц. Г. Д. с [фирма] не е декларирала в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ всички реализирани приходи от дейността си

Правилно на основание чл. 78 от ЗКПО органите по приходите са установили счетоводен финансов резултат на ЕТ за всеки от ревизираните периоди, който са коригирали в увеличение с горепосочените суми, представляващи неотчетени приходи от продажби на стоки (билки). В тази връзка с РА са установени допълнителни задължения за данък по чл.48, ал.2 от ЗДДФЛ за 2017г. – дължим данък в размер на 6 362,10лв. и лихви в размер на 1 808,61лв.; за 2018г. – дължим данък в размер на 6 925,19лв. и лихви в размер на 1 265,19 лв. и за 2019г. – дължим данък в размер на 9 576,31лв. и лихви в размер на 776,81лв.

В частта по прилагането на ЗДДС правилно органите по приходите са констатирани, че за реализираните от м.01.2017г. до м.09.2017г. доходи от продажби на стоки чрез куриерски пратки в размер, посочен по-горе, както и от стационарния обект (аптека „Р.“) в размер на 55 505,80лв. съгласно разпоредбата на чл.96, ал. 1 от ЗДДС, в редакцията на разпоредбата, в сила до 05.12.2017г., лицето е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в 14-дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнат оборотът от 50 000лв., което не е изпълнено. В тази връзка обосновано е позоваването на чл.102, ал. 3 от ЗДДС, за определяне на данъчните задължения на лицето, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че дължи данък за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. Правилно е установено, че Установено е, че Ц. Д. не е изпълнила описаните задължения, съответно дължимият данък не е бил начисляван, деклариран и внасян в съответствие с изискванията на чл.82, ал.1 и чл.86 от ЗДДС.Правилно за установяване на задълженията по ЗДДС е приложена разпоредбата на чл.102, ал. 3, т. 2 от закона и за всеки от ревизираните периоди, в съответствие с нормата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, с РА е начислен ДДС по отношение на стойността на

реализираните продажби, в т. ч. регистрирани чрез ЕКАФП в търговския обект - билкова аптека и чрез доставки на стоки (билки) чрез куриерското дружество. Обосновано за установените задължения за ДДС са в размер на 39 833,18 лв. -са начислени лихви за просрочие в размер на 7 924,77лв.

Следователно –жалбата е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт №Р-22220620002506-091-001/16.02.2021г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и В. В. П. – ръководител на ревизията, ПОТВЪРДЕН с РЕШЕНИЕ №735 от 10.05.2021г. Директора на дирекция „ОДОП“, с който са установени задълженията за годишен и авансов данък за доходи от дейност като ЕТ по ЗДДФЛ за 2017г., 2018 г. и 2019г. и задълженията за ДДС по реда ЗДДС за данъчни периоди от м. 10.2017г. до м. 12.2019г., както следва : данък за донасяне в размер на 74 474,84 лв., в т.ч. за данък по чл.48, ал. 2 от ЗДДФЛ за доходи от дейност като ЕТ - в размер на 22865,60 лв. и лихви за просрочие 3 851,29 лв. и за ДДС - в размер на 39 833,18 лв. и лихви 7924,77 лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: